

BIEŁARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz ran. da 6 hadz. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod — 10 zał., na paŭhoda — 5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.

HAZETA WYCHODZIĆ 2 RAZY U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4 aj — 20 hroš. — za radok drobnaha druk u wadnej paloscy

Uradawy kryzys u Łatwii, jaho sens i značeńnie.

Prawioŭšy niewialičkaj bolšaściu ratyfikacyju (začwierdžańnie) Sojmom dahaworu z Radami proci aporu prawych kołaŭ Sojmu, na jakich udadatu mocna naciskała — ŭ swaich metach — anhliskaja ahientura, sacyjalistyčny ŭrad Skuenisa - Celensa byŭ zmušany wyjści ŭ adstaŭku.

Zlažyŭ ŭladu hety ŭrad, nje čakajučy nawat hałasawańnia „pytańnia ab dawieri“, — jak tolki wyświetlaśia, što toj adziny hołas bolšaści, jaki astaŭsia z 6-cioch, wyrašaŭšych sprawu ratyfikacyi, adpaŭ ad uradu — u bok apazycyi...

Tak, widać, nastrašana była łatwijskaja prawica strašennymi „palityčnymi skutkami“ — wonkawymi i mižnarodnymi — traktatu z Radami.

Tady pačaŭsia ŭradawy kryzys, jaki ciahniecca ŭžo niekalki tydniaŭ.

Pieradusim prezident łatwijskaj respubliki — taksama z usiej kanstytucyjnaj pryzwaiaćsja — pačaŭ prapanawać pačarzie stwareńnie habinetu ŭsim parlamancim klubam i hrupam — u paradku ich ličbowaj siły ŭ Sojmie.

Pieršym čynam, prezident daručyŭ misyju stwareńnia ŭradu pawadyrom tej prawaj pałowy Sojmu, jakaja zwaliła ŭrad.

I woś treba pieradusim śćwierdzić biazsille ci niekaju nieachwotu — uziać u swaje ruki ŭladu — z boku tej samaj pałowy Sojmu, jakaja, zwaliŭšy ŭrad, pawinna była tym samym — pawodle źmiestu i sensu parlamentaryzmu i parlamancich zwyczajau usiaho świetu — sama ŭziać na siabie adkaznaje biareńnie ŭłady...

Ale čamuści woś hetaja pałowa Sojmu akazaśia zdolnaj tolki zwalić ŭrad, ale — niazdolnaj ci nieachwotnaj jaho zastupić sama...

Dalej prezident łatwijskaj respubliki robić niešta ŭžo zusim niezrozumiełaje dla nas u Polšcy. Prezident, daručajučy pačarzie roznym parlamancim pawadyrom stwareńnie ŭradu, urešcie — zaprapanawaŭ taksama stwareńnie habinetu i hrupie nacyjanalnych mienšaściau, źwiarnuŭšysia ŭ hetych metach da pawadyra najličniejšaj z ich u Sojmie — niemieckaj.

U sučasny mament jakraz iduć pierahawory lidera (pawadyra) niemieckaha klubu z pradstaŭnikami ŭsich inšych u Sojmie — u sprawie stwareńnia ŭradu, u jakim premjeram mieŭby być pradstaŭnik nacyjanalnych mienšaściau, dyj, wiedama-ž, i šmat chto z pasłoŭ apošnich byli-b ministrami...

Praŭda, treba dumać, što i z hetkaj kombinacyi stwareńnia ŭradu, sudziačy pa presawym wiestkam, ničoha nia wyjdzie. Ale nia wyjdzie dzieła taho, što i jana мае namier stwaryć ŭrad z pradstaŭnikami prawaj pałowy

Sojmu biaz učasčia sacyjalistyčnaj lawicy...

Kali i pradstaŭnik mienšaściau admowicca ad daručenia prezidenta, tady apošniamu prydziecca — pawodle kanstytucyi — abo raspuścić Sojm, jak niazdolny wydźialić z siabie wykanaŭcy orhan, abo jznoŭ źwiarnucca da pawadyroŭ sacyjalistyčnaj lawicy Sojmu, kab taja jznoŭ uziała na siabie ciazar ŭłady...

Apošnija telehramy kažuć, što prezident мае выбраć hety druhi wyhad, jak lahčejšy.

A tady-ž padaŭšysia ŭ adstaŭku biaz prymusu, ŭrad Skuenisa - Celensa — wierniecca na swajo miesca z padwojenym aŭtarytetam, maralna i kanstytucyjna padmurawanym.

Kali zapraŭdy ŭsio pojdzie tak, jak možna ŭžo pradbačyć, tady heta-b značyła pieradusim, što — ŭ Łatwii nia moža stwarycca ŭrad, jaki мае wyrazna warožuju da SSRR platformu, nia moža, nia hledziačy nawat na ŭsie wysiłki prawicy i padtrymańnie z boku anhliskaj ahientury... Bo-ž jasna, što pieršym krokam usialakaha takoha „proci-radawaha“ ŭradu, paŭstaŭšaha paśla adstaŭki ŭradu, prawioŭšaha traktat z Radami, pawinna było-b być skasawańnie hetaha traktatu susiedzkaj pryjaźni i tarhowaha abmienu z Radami. Ale, jak widać, — na ryzyku hetkaha kroku nia choča iści ani adna z adkaznych parlamancich hrupaŭ łatwijskaha Sojmu, nawat z tych, što hałasawali proci ratyfikacyi traktatu. Bo-ž zališnie jasna wyrasawaśia dla łatwijskaha narodu i jaho pradstaŭnictwa ŭ Sojmie — haspadarčaja zaležnaść kraju ad jaho wializarnaha i mahutnaha ŭschodniaha susieda.

Hetkim čynam, traktat z Radami, treba dumać, stanie trywaŭ padstawaj nowaj łatwijskaj palityki, jak apracawany ŭ uzajemnych intaresach kraju i jaho dźwiuch najmahutniejšych, ciesna źwiazanych z im haspadarčaha susiedaŭ: Rasiei i Niamieččyny.

Što z hetym faktam ŭžo paważna ličycca nawat tolki što jašče intryhawaušaja proci hetaha traktatu Anhlija, widać z charakternaha artykułu ŭ adnym z apošnich numaroŭ najbołš uplywowaj anhliskaj hazety „Tajms“ („Čas“), jaki źwiarnuŭ na siabie ŭwahu ŭsiej łatwijskaj presy. A imienna, čalowy orhan anhliskich kirujučych kruhoŭ prawodzić, jak najpilniejšuju, — sprawu adbudawańnia ruchu pa čyhunkawaj linii Libawa — Ramny, ad jakoj zaležyć usio žyćcio Libaŭskaha portu i haspadarčaje ŭskrašeńnie ŭsiaho wializarnaha kraju ciahnučaha da hetaha portu... a hety kraj, jak wiedama, składajećca pierawažna z našych biełaruskich zielaŭ — Uščodniaj

i Zachodniaj Bielarusi... Ale-ž i traktat Łatwii z Radami jakraz мае wyraznaj metaj — adbudawać supracownictwa Libaŭskaha wychadu ŭ mora z hetym wializarnym Łatwijska-Bielarуска-Litoŭska-Ŭkrainskim krajem.

Jak bačym, kryzys uradu ŭ Łatwii мае nia tolki nawučalnuju cikaŭnaść dla nas — Bielarusau, ale datyčyć u značaj miery i życciowych intaresau našaj Bačkaŭščyny.

Zrazumiela, što ŭtrymańnie traktatu z Radami ničoha nie pieraskadžaje łatwiŭskamu ŭradu, jaki-b jon nia byŭ, wiaści baračbu z kamunizmam u siabie ŭ kraj, nie dapuskajučy raskładajučaj pracy ahientau Maskoŭskaha Kaminternu. Ale-ž nawat sam ŭrad SSRR aficyjalna wyrakajecca salidarnaści z Kaminternam i adkaznaści za jaho pracu ŭ inšych krajoch. Dyk tym lahčej hetym krajem wiaści baračbu, nie zražajučy hetym radawaha ŭradu...

Na kančatak jašče para ŭwahaŭ.

Paciarpieŭšy niaŭdaču ŭ swajej akcyi ŭ Łatwii, Čemberlen, nie znajšoŭšy dla siabie apory ŭ łatwijskim parlamancie i narodzie, moh-by sprobaować — sprawakawać finansawany jaho ahientami wajenny pierawarot u Łatwii, na čale jakoha stali-b „ludzi jaho dawierija“... Z druhoha boku, zusim padobnae da taho, što Čemberlen sprabawaŭ-by — anhliskim zwyczajem — zrabić źwierchu, Maskoŭski Internacyjonał achwotna sprabawaŭ-by zrabić źnizu, jak heta ŭžo było sprabawana ŭ Estonii...

Ale jasna nam zusim, što hetym prawakacyjnym sprobam pieraskadžaje na abodwa baki vysokaja haspadarčaja, hramadzkaja i palityčnaja kultura i nacyjanalnaja świedamaść Łatwijskaha Narodu.

Padčyrkniom jašče raz na zakančeńnie wyniatkowuju „kanstytucyjnuju maralnaść“ Łatwijskaj Demokratycznej Respubliki i jaje ślachotnaha prezidenta. Ci-ž zapraŭdy možna pradstaŭić sabie niešta padobnae ŭ nas! Kab u nas Haława Dziaŭžawy zaprapanawaŭ stwareńnie ŭradu, wybačajcie, — pawadyrom nacyjanalnych mienšaściau! Džika nawat padumać! U nas nacyjanalnaja mienšaść ličacca ŭ Sojmie i ŭ kraj — niejkim „niaščasćiem“ dla Polšcy, u nas dahetul polskaje hramadzianstwa nia moža „adyjšci ad hniewu“ na Antantu, na los, na Boha, a pieradusim — na samyja hetyja mienšaści — za toje, što jany ŭsie razam nakinuli Polšcy — razam z patrebnymi polskaj dziaŭžawie terytorijami i zusim niepatrebnaje dla jaje niapolskaje nasialeńnie hetych „polskich terytorijaŭ“!

Dyk dziwa, što ŭ nas hetyja mienšaści, jakija ličacca „niepažadanyimi haściami“ ŭ kraj i ŭ Sojmie, i sami ŭsie časćiej i wyrażniej zajaŭlali dahetul ab swaim žadańni niejak... wiarucca z haściej u Polšcy — da sia-

Biełaruski Pradwybarny Žjezd.

28 śnieжня 1927 h. u Sali Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury adbyŭsia Žjezd wybaršcykau sklikany Bielaruskim Abjadnanym Wybarnym Kamitetam. Šmat kamu moža zdawacca, što ŭ sučasny mament wioska nia wielmi zacikaŭlena sprawami wybaraŭ. Apošni Sojm dziakujučy swajej maŭlaj pracadzolnaści, pieradusim z pryčyny sprečak z uradam i partyjnaj kaŭlatni, u peŭnaj miery dawaŭ powad spadziawacca hetaj niezacikaŭlenaści z boku hramadzianstwa. Adnak mnohaludnaść Žjezdu 28-XII i jaho dzieławity charaktar pakazaŭ, što naša wioska ŭ twareńni žyćcia hramadzka ŭžo wyjaŭlaje špiełaść i achwotu brać swoj los u swaje ruki. Pryjezd na pradwybarnyja narady pradstaŭnikoŭ wioski ŭ liku kala 150 asob świedčyć ab hetym jak nia treba lepš. Tamu, chto byŭ na Žjezdzie, było jasna, što naša wioska ŭžo zapraŭdy prabudziłaśia i nia tolki choča „ludźmi zwacca“, ale i zaniać pačesnaje sabie miesca na sojmawaj trybunie, a z hetym razam i pakazać świetu, što ŭ siamji narodaŭ my nia chočam być pasynkami, ale imkniomsia żyć poŭnym nacyjanalnym žyćciom dy hawaryć z inšymi narodami jak roŭny z roŭnymi.

* * *

Žjezd wybaršcykau ad imia abjadnanych partyjaŭ h. zn. Bielaruskaj Chryščijanskaj Demokracyi, Sialanskaha Sajuzu i Prawasłaŭnaha Demokratycznaha Abjadnańnia adčyniŭ b. pasol Jaremič, paśla čaho byŭ utworany pad staršynstwam b. pasla Rahuli prezydium z pasiarod pryjezdnych z wiosak. U skład siabraŭ prezydiumu ŭwajšoŭ tak-ža hr. Mickiewič, rodny brat našaha znamianitaha paeta Jakuba Kołasa.

Pieršym z pramoŭcaŭ wystupiŭ d-r Wyhodzki, jaki prywitaŭ prysutnych ad imia żydoŭskaha hramadzianstwa, paśla čaho tak-ža ad Žydoŭ pramaŭlaŭ adwokat Černichau. Pramoŭcy ad Žydoŭ padčyrkiwali tuju patrebu abjadnańnia na wybarach, biez jakoha wyniki hałasawańnia nie mahli-b być dla nas pažadanyimi.

Z pramowaj ad Litwinoŭ wystupiŭ redaktor Wialecki, jaki tak-ža ŭwahu źwiarnuŭ na toje, što pieramoha na wybarach mahčyma tolki ŭ bloku z inšymi pakryŭdžanyimi nacyjanalnymi mienšaściami. Uspaminajučy stary Sojm bie damoŭ!.. a nawat dahetul išli ŭ polski Sojm amal nia wyklučna dzieła taho, kab zajaŭić ab hetym swaim žadańni — na ŭwies świetu...

Ci taksama мае być i ŭ nastupnym Sojmie, heta, wiedama, zaležyć u značaj miery — ad taho bycam „nowaha haspadara“, jaki jznoŭ zaprašaŭ swaich haściej u swoj polski Sojm.

hr. Wialecki wyraził bielaruskim pa-
słom padziaku za abaronu prawou na
sojmawym hruncie i litoŭskaha naro-
du, bo sami Litoŭcy na wybary ŭ 1922 ho-
dzie nie pašli, a znača nia mieli mah-
čymaści wystupać u polskim parla-
mancie. Pradstaŭnik Litoŭcaŭ hawaryŭ
u bielaruskaj mowie. Prysutnyja hro-
mam wopleskaŭ dziakawali pradstaŭ-
nikom Żydoŭ i Litwinoŭ za prywitań-
ni i spahadnaść.

Sa sprawazdačaj ab dziejności
Pasolskaha Klubu wystupił sen. Bah-
danowicz.

Dalej wystupali z dakładami i pra-
mowami pradstaŭniki űsich troch ab-
jadnanych bielaruskich partyjaŭ, a
imienna: Karuza, Juchniewicz, Hoład
i inŝ. Asoba byŭŝaha paŝla z Hrama-
dy Juraŝa Sabaleŭskaha była spatkana
prysutnymi wielmi prychilna, kali nia
ličyć nia susim udałaha wypadu ad-
naho praŭdapadobna prychilnika b. Hra-
mady, jaki zrabiał Sabaleŭskamu za-
kid u „partyjnaj zdradzie“. Kali hr.
Sabaleŭski daŭ adpawiednyja wyjaŝ-
nieńni, to i sam wystupajućy prociŭ
Sabaleŭskaha, jak zdajecca, astaŭsia
całkom zdawoleny.

Paŝla padrabiaznaŝa razhladu plat-
formy Bielaruskaha Abjadnanaha Wy-
barnaha Kamitetu i pračytańnia reza-
lucyjaŭ, Żjezd začwierdził skład us-
pomnienaha Kamitetu z nastupnych
asobaŭ: Karuza, Paźniak, Stepowič
(BChD), Jaremič, Rahula, Turonak,
Kunicki (Sial. Sajuz), Bahdanowič,
Hoład (Biel. Prawasł. Abj.) i Saba-
leŭski (biespartyjny). Pad huki „Ad
wieku my spali“ kala 8 hadz. wieč.
zakončyŭsia ű patryjatyčnym nastroi
Żjezd Bielaruskich Wybarŝykaŭ, ja-
kija tolki ű bielaruskim abjadnańni
słuŝna bačać adziny praŭdziwy wybar-
ny ŝlach

Pa padličeńni akazałasia, ŝto űsich
prysutnych na Żjeździe bylo 194 aso-
by. Z hetaha liku z prawam raŝučaŝa
hołasu 147 duŝ i 47 haŝciej.

Pracawity dzień Żjezdu byŭ na-
harodŝany miłym adpačynkam na spek-
takli Bielaruskaha Narodnaha Teatru
Biel. Inst. Haspadarki i Kultury. Pry-
jechaŭŝyja z abjezdu prawincyi naŝy
artysty ű sali naradaŭ dobra adyhrali
„Paŭlinku“ J. Kupały i adpiajali cho-
ram rad bielaruskich pieŝniaŭ.

Rezalucyi Żjezdu Wybarŝykaŭ
(pryniatyja 28 ŝnieźnia 1927 h.).

Rezalucyja I.
Żjezd sklikany Bielaruskim Cen-

tralnym Abjadnanym Wybarnym Ka-
mitetam prymaje da wiedama dakład
ab pracy pierŝaha Bielaruskaha parla-
manckaha pradstaŭnictwa — Bielu-
skaha Pasolskaha Klubu i wyrażaje
padziaku űsim bielaruskim paŝlom,
jakija wiali zmahańnie za prawy i in-
taresy Bielaruskaha Narodu.

Rezalucyja II.

Dziela taho, ŝto jak polski wybar-
ny zakon tak i ahulnaje pałaŝeńnie
nacyjanalnych mienŝaŝciaŭ u Polŝcy
prymuŝaje nas, Bieluŝasaŭ, ŝukać na
wybarach supolnaha frontu z inŝymi
nacyjanalnymi mienŝaŝciaŭ, Żjezd Biel.
Abjadnan. Wybarn. Kamitetu 28-ha
ŝnieźnia 1927 h. pastanaŭlaje:

Zaklikać usio bieluŝskaje hra-
madŝianŝtwa i űsie nieŭhadowyja par-
tyi abjadnacca kala Bieluŝsk. Centr.
Abjadn. Wyb. Kam. i iŝci na wybary
ű Sojm i Senat adnym supolnym ŝpi-
skam Bloku Nacyjanalnych Mienŝaŝciaŭ.

Rezalucyja III.

Uwaŝajućy, ŝto nastaŭ űŝo čas,
kali i bieluŝskaja ŝančyna pawinna
pryniać čynny űdział u zmahańni za
prawy Bieluŝskaha Narodu i bačućy,
ŝto siarod ŝančyn Bieluŝsak űŝo
paŭstała dumka ab takoj pracy, ŝto
dakazwaje choć-by ŝjezd ŝančyn Bielu-
ŝsak Waloŝynskaha pawietu, — Żjezd
Bielar. Abjadn. Wybarn. Kamitetu za-
klikaje űsich ŝančyn Bieluŝsak spoŭ-
nić swoj hramadŝki abawiazak — pad-
trymać pracu Bieluŝskaha Abjadna-
naha Wybarnaha Kamitetu i hałasa-
wać za kandydataŭ wystaŭlenych he-
tym Kamitetem. Sa swajho-ŝ boku
Kamitet pastarajecca, kab u budućy
polski parlamant uwaŝli tak-ŝa prad-
staŭnicy ad bieluŝskich ŝančyn.

Z hazetaŭ.

**Bieznadziejny jaŝnie-panski skryhat
zubaŭ.**

„Słowo“ drukawanaje za abŝar-
nickaje zołata, sabranaje z rabunko-
waha ŝniŝtaŝańnia naŝych lasoŭ, a tak-
ŝa z potu, krywi i kryŭdy naŝaj bielu-
ŝskaj biadoty, — jadawita choća űku-
sić naŝ Bieluŝski Wybarny Blok. U
Nr. 297 pieradawica pačynaiecca tak:
„Pawodle prymiet adusiul(?) ŝbi-
ranych nia bačym, kab siarod na-
ŝych uradaŭcaŭ panawała niejkaja
stalejŝaja aryjentacyja ű bieluŝskaj
sprawie. Wybary wyjawiać *zwarat
historyi* ű raŝwićci hetych adnosi-
naŭ. Adno dla nas peŭna, ŝto jak
blok nacyjanalnych mienŝaŝciaŭ,
blok česka-litoŭski(?), jak my jaho
nazywajem, bo finansawany z kry-
nic kowienskaha haspadarŝtwa, z
padazronych českich krynicaŭ, na
raŭnie z ŝydoŭskimi hraŝmi, — hety
blok, a tak-ŝa sproby Hramady —
joŝ heta prajawy waroŝyja polska-
mu haspadarŝtwu, jakija biazumoŭ-

na zmahać treba űsimi srodkami,
jakija maje hramadŝianŝtwa“.

Jasny tut usie rečy. Pierŝaja: z
palca wysmaktany defenzyŭny danos
na bieluŝskija arhanizacyi, i druha-
ja: przyŭd da represyjaŭ.

Chto pamiataje, ŝto pisała „Sło-
wo“ i „Dziennik Wil.“ pierad likwida-
cyjaj „Hramady“, tamu plany jaŝnie-
panskaha orhanu nia nowyja.

Na heta my moŝam skazać tak:
Nijakimi represyjami Wy nas ani za-
dziwicie, ani nastraŝycie. Koŝny aryŝt
palityčny nad Bieluŝsam, — heta ach-
wiara na aŭtar naŝaj, pahardŝanaj wa-
mi, Bačkaŭŝčyny.

A bieŝ achwiaraŭ ničoha trywała-
ha nia buduiecca! Asabliwa kali jany
niawinnyja.

**Wywiad z redaktaram kowienskaj
„Lietuwy“.**

„Dziennik Wileŝski“ Nr. 1 druku-
je cikawuju hutarku swajho supracoŭ-
nika z redaktaram uradawaj litoŭskaj
hazety „Lietuva“ p. Bohdanasam u
Koŭnie.

„Ale-ŝ — skazaŭ ja (ŝurnaliz z
„Dz. Wil.“) — čiba Wy rozumiecie,
ŝto miŝ naŝymi haspadarŝtwami mu-
sić przyć da parazumieńnia.“

— Ale, budzie parazumieńnie, jak
addaŝcio nam Wilniu i pierastanie-
cie pahraŝać naŝaj niezaleŝności.

— Chto-ŝ pahraŝaje niezaleŝności
Litwy? Przyznamom i choćam żyć z
Niezaleŝnaj Litwoj u jaknajlepŝaj
zhodzcie.

— I wy, Palaki, dumajecie, ŝto
my ű hetyja waŝy zajawy wierym?
Nia majem da was ani kryŝku da-
wieru. Naruŝyli Wy Suwalskuju
űmowu, dziela hetaha moŝam da-
puskać, ŝto naruŝycie koŝnuju inŝu-
ju űmowu. Dobryja hety Waŝy pra-
pazicyi zhody: zabrali naŝu ŝtalicu,
a ciapier prapanujecie zhodu, heta
jak byccam niechta siłaj zaniaŭ naj-
pryhaŝejŝy pakoj u majej kwatery,
a paŝla zaprapanawaŭ-by susiedz-
kuju zhodu.

— Ale-ŝ Wilnia naŝa, polskaja,
bo-ŝ ludnaŝć hałasujućy da wilen-
skaha Sojmu wykazałasia za Polŝcu.

— Takoha wykazańnia ludnaŝci
nie przyznamom. Wilenskaja ludnaŝć
hawora papolsku, ale nia joŝć pol-
skaj, charakter wilenskaj ludnaŝci
roŝnicca ad polskaha charakteru.
Sam ja żyŭ u Wilni, dyk wiedaju z
űlasnaha nahladu.

— Widać, Wy drenna nahladali,
skazaŭ ja.

— U Waŝy mirawyja słowy my
nia wierym — kazaŭ dalej p. Bohda-
nas. Wiedajem, ŝto zanieli-b Litwu
ű koŝnym mamencie, kab nie baja-
lisia.

— Kaho-ŝ my baimsia?

— Adnak baiciosia“.

Trudna zrabieć zakid redaktaru
„Lietuwy“ ab niaŝčyraŝci!

Ab haspadarcy.

Z hutarak ab hadawańni cialaci.

(Hladzi „Biel. Krynicu Nr 1)

Cialo paŝla adstaŭleńnia.

Razumieiecca pry hetym plemna-
je cialo najmienŝ 4 5 tydniaŭ sta-
roje. Jak pry naradŝeńni cialaci treba
űŝo wiedać, jakim sposabam heta cialo
budzie kormlena pierŝy miesiac swaj-
ho ŝyćcia (pakidańniem pad karowaj,
ci sposabam danskim), tak ciapier,
pry adstaŭleńni treba napierad űŝo
wiedać i pastanawić, ci z cialaci cho-
ćam wyhadawać dobruju dojku (pra-
dukcyja *małočnaja*), ci wykarmić jaho
na miasa (produkcyja *miasnaja*), ci,
ŝto ű nas ureŝcie redka zdarajecca,
budućaja karowa ű haspadarcy maje
wykonywać funkcyi kania (produkcyja
pracy), ci, — a heta bywaje ű drobnych
haspadarkach wielmi častym i karys-
nym, — budućaja karowa, akramia pra-
dukcyi małaka, maje taksama wyko-
nywać pracu ű ziemlarobskaj haspa-
darcy, abo takaja dojka paŝla wy-
kormliwajecca na miasa. U apoŝnim
wypadku haworycca ab produkcyi *mia-
ŝanaj* (małočnaja — pracoŭnaja, ma-
łočnaja — miasnaja). Koŝny z hetych
kirunkaŭ hadoŭli cialaci prawodzicca
jnakŝ i koŝnaje cialo moŝa raŝci i pa-
mysna raŝwiwacca tolki ű kirunku ŝci-
ŝla sabie adpawiadajućym. Hetak na-
przykład z cialaci pa bačkoch z pra-
dukcyjaj čysta małočnaj nikoli nielha
wyhadawać karowy z pradukcyjaj (wy-
tworčaŝci) pracoŭnaj i naadwarot: z
cialaci ŝciapnoy-pracoŭnaj parody *ni-
koli nielha* čakać karowy z pradukcy-
jaj ani małočnaj, ani miasnoj.

Koŝnaje cialo (maładniak naahuł)
prynosieć z saboj na ŝwiet peŭnyja
űrodŝanyja zdolnaŝci, jakija jznoŭ tol-
ki pry zdawalajućych danych mohuć
pamysna raŝwiwacca. Pznać hetyja
zdolnaŝci ű samaha cialaci, peŭnie-ŝ,
wielmi ciaŝka, i haspadaru ŝywioławo-
du, kab mieć najbołŝuju mahčymuju
peŭnaŝć swaich pačynańniaŭ, nie asta-
jecca ničoha inŝaha, jak uwaŝna tolki
sačyć za tym, jakimi űlasnaŝciaŭ
adznačalisia bački, abo i dałŝyja jaŝ-
če papiaredniki datyčnaha cialaci. Dze-
la hetaha ű dobra wiedzienych has-
padarkach wiaducca swajho rodu met-
ryki chatniaj ŝywioły, u katorych usie
patrebnyja dziela ŝywioławoda infar-
macyi bywajuć dakładna napisany.
űlasnaŝci bačkoŭ *rozna*, ale z čwier-
da űstanoulenaj systematyčnaŝci pie-
rachodziać na potomŝtwa. I cialo nie
pieraniaŭŝaje ad bačkoŭ ichnaj (jakoj
niebudŝ) űlasnaŝci, hetaj apoŝniaj űŝo
niskul zdabyć nia moŝa. Heta paz-
nańnie maje pierŝaradnaje značenie
pry wybirańni plemnych cialat i tut-
ŝa najbołŝyja bywajuć pamyłki. Bia-
recca bo zazwyčaj cialo na plem su-
ŝiom nie zwaŝajućy na toje, jakimi byli
bački hetaha cialaci — pry kupłańni
na rynku — i paŝla ŝadajecca, kab cia-
lo heta i chutka rasło i kab była z

Nam patrebna ziem- larobskaja kultura!

Hod cely biazupynnaha istnawań-
nia „Haspadarskaha Addziełu“ „Biel.
Krynicy“ kali i nie prabudziła jaŝče ű
naŝaha ziemlaroba niazłomnaje woli
pastawić swaju haspadarku na nowyja
wyprabawanyja ŝlachi wytworčaŝci,
to-ŝ, pry najmienŝym, daŭ aŝ nadta
dosyć dokazaŭ ab tym, ŝto ziemlarob-
skaja wytworčaŝć wymahaje dbajnaha
teoretyčnaha przyhatawańnia. Inŝymi
sławami kaŝućy potreba ziemlarob-
skaj fachowaj aŝwiety ű nas joŝć nad
sonca jaŝniejŝaj. Jak da hetaha pry-
stupić?

Najbołŝ-by sprawie moŝna bylo
pomahćy arhanizawańniem sietki *ni-
ŝejŝych* haspadarskich ŝkołaŭ, nie ka-
niećnie jak asobnych instytucyjaŭ. Mo-
huć heta być *wiačernija metodyčnyja
hutarki* pry ŝkołach narodnych. Hdzie
nielha ŝto dzień, tam cierz dzień,
dwodŝy, abo űreŝcie i raz tolki u ty-
dzień. Zaŭsiody, ale *reŝularna*. Byli-b
heta swajho rodu haspadarskija kursy.
Prynamsia űzirmek.

Heta na samych miascoch pracy
ziemlarobskaj, na wioscy. *Miesta* bielu-
ŝskaje moŝa ű hetaj sprawie zra-
bić taksama ŝmat. Maju tut naŭwiecie

naŝy bieluŝskija siarednija ŝkoły,
himnazii, absolwenty jakich dahetul
darma damahajucca dla siabie prawa
sprawiadliwaŝci, prawa pastupleńnia
na wysokiŝ ŝkoły ű kraj. Ale i bieŝ
taho ŝmat i ŝmat hetych absolwentaŭ
z tych ci inŝych przyčyn charakteru
asabistaha nia zmohuć pabačyć ŝkoły
wysokaj. Dla hetaj čaŝci absolwentaŭ
siarednija ŝkoły joŝć apoŝnim stupi-
niom u ŝwiatyniu nawuki. Jak nie
zajzdrosnaja perspektywa! I jak jana
była-b ŝwiatlejŝaj, kali-b siarednija
ŝkoła űŝo przyhataŭlala haduncoŭ swa-
ich da ŝyćcia praktyčnaha. Zrazumie-
ła, ŝto ű tym kirunku, jaki joŝć cha-
rakternaj rysaj datyčnaj staronki,
kraju: Bieluŝ ŝoŝć staronkaj *ziemla-
robŝtwa*!

ŝto heta nia iluzija, a samaja
praŭda, ŝwiedčyć najlepŝ przykład Nia-
mieččyny, staronki, hdzie űsie haliny
nawuki, a znača i ziemlarobŝtwa, sta-
jać u Eŭropie badaj ŝto najwyŝej.
Woŝ-ŝa ű hetaj Niemieččynie, dla ka-
toraj zdawałasia-b ziemlarobŝtwa na-
wat nia maje takoj wahi (bahaty pro-
mysiel), jak dla Bieluŝusi, — u takoj,
kaŝu, Niemieččynie da siahońniaŝnia-
ha dnia istnuje typ t. zw. *Siarednijaŝ
haspadarskaj ŝkoły* (Praf. D-r V.
Stein). A ŝto takaja siarednija *has-*

padarskaja ŝkoła saboj pradstaŭlaje?
Heta joŝć zwyčajnaja *Realnaja ŝkoła*,
u jakoj — ad pierŝaj klasy űŝo pačyna-
jućy i apoŝniaj kančajućy, pobać z in-
ŝymi nawukami siaredniuju ŝkołu aba-
wiazujućymi, — wykładajucca i *asnowy
ziemlarobŝtwa*. U pierŝaj klasie űsiaho
2 hadziny tydniowa. Čym wyŝej, tym
lik hadzin przybaŭlajeccja, aŝ u apoŝ-
niaj klasie dasiahaje tydniowaj ličby
8 — 10 hadzin. Na hety typ ŝkoły Niem-
cy wielmi hordy i *nie kasujuć* jaho,
choć siahońnia sietka *adumysłowych*
ŝkoł haspadarskich u Niemieččynie
joŝć bołŝ čym wystarčajućaj. Čamu?
Dy nadta prosta: absolwenty takich
ahulna praŝwietnych siarednich ŝkołaŭ
bywajuć űŝo przyhatawanymi i da pra-
cy čysta praktyčnaj, specyjalnaj. A da
taho jŝče mament wychawaŭćy, ci, na-
wat skazaŭ-by, maralna-etyčny: wu-
ać praz čas siarednie-ŝkolnaj nawuki nie
kalečycca častaj adnabokaŝciu zwyčaj-
čajnych siarednich ŝkoł, hdzie zwy-
na na ziemlarobŝtwa i kali nia wu-
ćać, to ű bołŝaŝci wypadkaŭ napeŭna spa-
turajuć „hładzieć praz palcy“.

Nielha adnačasna nia przyznać
i taje praŭdy, ŝto sučasnaja siared-
nija ŝkoła wyłoŭliwajućy z naŝych
wiosak najzdalnieŝuju moładŝ i nie
dajućy hetaj moładzi paŝla ű ŝkole

pry prabudŝajuccajŝa cikawaŝci amal
ničoha, ŝto-b u zhodzcie z praŭdaj tłu-
mačyła najhałaŭniejŝyja pytańni wio-
skaj naŝaj hibajućyja, — siarednija
ŝkoła takaja nieŝwiadoma prawodzić
praces systematyčnaha adwodŝywań-
nia (wykradańnia) z wioski najzdal-
niejŝych adzinak, jakija paŝla űŝo ű
wiosku nikoli (čiba na wakacyi) nia
wiernucca. A kali chto j wierniecca,
dyk wioski nie rozumieje, a wioska
jaho...

Stul słuŝnaja niedawierčywaŝć
wioski da koŝnaha „miastowaha“, ma-
jućaja za naŝledak usie trudnaŝci pad-
niaćcia űŝwyŝ kultury na wioscy, ja-
kaja jak i prad tym zmuŝanaj bywaje
żyć samatuham...

Usio heta joŝć małym tolki złom-
kam naŝledkaŭ taje adarwanaŝci ad
ŝtodziennaha ŝyćcia, jakaja, na ŝal, u
bołŝaŝci wypadkaŭ joŝć panujućaj na
naŝych siarednich ŝkołach. Pamahćy
biadzie moŝna zawiadŝeńniem u sia-
rednich ŝkołach naŝych (na sprobu
čaj u adnej, ci dŝwuch tolki pakul)
Asnowaŭ ziemlarobŝtwa, jak asobnaha
pradmiatu, — na pačatak čaj-by tolki
i jak nieabwiazkowaha. Prawidłowaŝć
pačynańnia pakaŝa samo ŝyćcio.

Majem ŝmat biezrobotnaj inteli-
hiencyi: ci-ŝ by mnoha heta bylo sar-

jaho dobraja dojka — i čaho jašče tam bolš na cialaci nia choćacca mieć? Nielha zapiarečyć, što ŭ adzinočnych wypadkach taki wybar časam „udasca“. Ale heta bywaje tolki „wypadak“. Adzin z dziesiaci i ničoha bolš. Apoŭnija dziewiać uskładanych na siabie abawiazkaŭ nie apraŭdajuć prosta dzieła taho, što pa bačkoch swaich nija-kich karysnych ułasnaściami nie pieraniało, a jnakš nie skul ich było ŭziać. Takaje cialo jość na plem niazdatnae i čym, kolki j jak jaho nie karmić, jak za im nie dahladać, nikoli j ničoha dobraha z takoha cialaci čakać nielha. Usie-ż košty na takaje cialo wydanyja jość hrošam stračanym u balocie. Tolki z dobrych bačkoŭ možna spadziawacca dobraha pryplodu.

Widać z usiaho hetaha, jak wa-
żnym jość wiedać z jakich bačkoŭ,
plemnaje cialo. I tamu, jak lohkamysna
pastupajuć tyja, jakija kuplajuć plem-
naje cialo na rynku, hdzie možna ba-
čyć i aceniwać (kali kuplajuć ŭ ta-
koj agencji naahul rozumiejecca) tolki
samoje cialo, a nikoli jahonych bač-
koŭ. Sprawa celaja tut u tym, što
peŭnyja cialesnyja formy cialaci z postu-
pam času mieniacca. Hetak z cialaci
na pahlad pryhožaha z niejki čas mo-
ža stacca sapraŭdnae straŭdla.

(D. b.) A. K.

Wybarnyja sprawy.

Wybarny Kalendar na najbliżej čas.

Ad 2 da 15 studnia Abwodnyja
Wybarnyja Komisii dajuć da pierah-
ladu špiski koźnamu, čhto choća wie-
dać, ci ŭniesieny jon abo jaho znajom-
myja ŭ špiski. Abawiazkam koźnaha
dawiedacca i padać reklamacyju, kali
čhto niezapisany ŭ wybarščyki, abo
zapisany nieprawilna.

Lik wybarščykaŭ m. Wilni.

U wybarnyja špiski ŭ Sojm zapi-
sana ŭ m. Wilni 104.081 asob, a ŭ
špiski ŭ Senat — 61.716.

Utwarysia Bielaruski Akrużny Ab-
jadnany Wybarny Kamitet Świan-
cianskaha Wybarnaha Wokruhu.

U prezydium uwajšli:

Karuza (staršynia), J. Aniškowič
(vice-staršynia) i Dwarecki (sekratar).
Adras Sekretaryjatu Akrużnaha
Komitetu — Świanciany, Wilenska wul,
Hotel Černabrodki i bywaje adkryty ad
hadz. 9 ranicaj da 5 wieč.

Abwodnyja Wybarnyja Komisii ŭ Wi-
lenskim Wajawodztwie.

U Wilenskim Wajawodztwie ūsta-
noŭlena 512 Abwodnych (rajonnych)
Wybarnych Komisijaŭ.

Komisii hetyja raspradzieleny he-
tak: Wilenski Wybarny Wokruh m. Wil-
nia — 58 komisijaŭ, Wilenska-Trocki
pawiet — 95.

Świancianski wokruh: Świancian-

ski pawiet — 51, Braslaŭski — 87,
Pastaŭski — 36 i Dziśnieński — 70.

Lidzki wokruh: Ašmianski pawiet —
36, Wialejski — 48, Maładečanski — 31.

I jany pracujuć!

U Hlybokim prabuje wiaści wybarnuju
rabotu t. zw. Rasiejskaje Abjadnaŭnie.
28 śnieжня ŭ Wilni končyła „kursy“ nie-
kalki ahitatarau, jakija pryjechali na
„rabotu“ ŭ Hlybokaje. Ahitacyja hetych
maskaloŭ manarchistaŭ abličanaja na
ciemnatu bielaruskich masaŭ, jość
wiedama, spatykajecca z naležnym ad-
poram.

Pieraścierahajem naša sialanstwa,
što heta hrupa maskaloŭ emihrantaŭ
i daŭniejšych rasiejskich čynoŭnikaŭ
była i budzie škodna dla adradžeńnia
našaha narodu, bo ničoha supolnaha
z našym sialanstwam nia maje, a tolki
ušpaminajućy saŭodkija dla ich časy
caryzmu choćac nas rabić Maskalami
dy zdabyć mandaty bielaruskimi hała-
sami.

Starawiercy.

Centralny Wybarny Kamitet Sta-
rawieraŭ wydaŭ adozwu, u jakoj za-
klikaje da hałasawańnia na pakazany
ŭ budučynie špisak. Jak widać, jašče
starawiercy nie nadumalisia, z kim ma-
juć iści na wybary.

Choćycca mandatu.

Byŭšy pasol Šapiel, nia pryniaty ŭ
Bielaruski Pasolski Klub za škodnuju
pracu dla bielaruskaj sprawy, sklikaje
ciapier na 15-l svoj žjezd.

Z bielaruskaha žyćcia.

Buduć sudzić ks. Šutowiča
Wiadomamu zmaharu za ŭwiadzeńnie
bielaruskaj mowy ŭ kaścioł ks. Šuto-
wiču defenzynija koły pry dapamozie
roznych polskich ślachtunoŭ zrabili
sudowuju sprawu z art 129 čaść I,
punkt 3—6. K.K. Pawodle hetaha ar-
tykułu maje adkazwać ks. Šutowič
byccam za padbureńnie adnoj čaści
nasielnictwa proci druhoj. Ničoha mu-
sić nima lahčejšaha našym woraham
bielaruskaści, jak zrabić zakid koźnamu
idejnamu Bielarusu, što jon tworyć
zabureńni.

Skanfiskawana adnadniouka ŭ
bielaruskaj mowie pad nazowam „No-
wahodniaja Praca“. Redaktar paciaŭ-
nieny da sudowaj adkaznaści.

Da sprawy aryštawanych hra-
madaŭcaŭ. Polskija hazety padajuć,
byccam žonki aryštawanych pasłoŭ z
Hramady atrymali ad sudowych ūla-
daŭ pawiedamleńni, što ŭ chutkim ča-
sie b. paslam buduć daručany akty
abwinawačaćnia. Možna dziela hetaha
spadziawacca pierawozu aryštawanych
z turmy ŭ Wronkach u Łukiskuju
turmu.

Zwolnieny z turmy u Wronkach
aryštawany ŭ sprawie Hramady hr.
Nazaruk. Pawodle „Dziennika Wil.“

maje Nazaruk jechać na prawincyju
dziela arhanizawańnia pradwybarnych
mitynhaŭ.

Žjezd T-wa Bielaruskaj Škoły
adbyŭsia 28. XII 27 u pamieškaŭni
na wul św. Hanny 2. Choć sklikała
Žjezd kulturna-ašwietnae tawarystwa,
ale jość wiedama abhawarywalisia pie-
radusim sprawy wybaraŭ u Sojm. Čhto
i ab čym hawaryŭ, nam tymčasam
dakładna niawiedama. Možna tolki
zhary spadziawacca, što radzilisia nad
tym, jak raźbiwać pracu Bielaruskaha
Abjadnanaha Wybarnaha Kamitetu,
jaki idzie pad nacyjanalnym a nie in-
ternacyjanalnym ściaham. (Što ad takaj
dziejnaści našamu narodu karyści nia
budzie, ab hetym prakanaje kaho treba
niedalokaja budučynia).

„Chyścijanskaja Dumka“ Nr 1
pad redakcyjaj ks. A. Stankiewiča ŭžo
pajawiłasia na świet. Jak ŭžo raniej
ušpaminalaśia, jość heta časopiś reli-
hijnaha žmiestu, drukujecca łacinkaj,
praznačana dla Bielarusau katalikoŭ.
Wychodzie ŭ farmacie „Krynicy“ z
1926 h. i maje 8 staronak.

Ščyra witajućy nowuju zapraŭdu
bielaruskaju i relihijnuju časopiś, ra-
dzim našym čytačam zacikawicca
„Chyścijanskaj Dumkaj“. Adras Re-
dakcyi: Wilnia, Mikałajeŭski zawuław,
8—3.

„Sacha“ (knižka 10)—miesiačnik
ziemlarobskaj haspadarki takža wyšaŭ
z druku.

№ 8 Zaranki—časopiś dla našych
dzietak ŭžo wyšaŭ z druku.

Spatkańnie Nowaha Hodu. Pa
prykładu minułych hadoŭ spatykali
Wilenskija Bielarusy Nowy Hod sa-
braŭšysia hetym razam u prastornaj
salii Bielaruskaha Instytutu Haspadarki
i Kultury. Nastroj panaŭaŭ wielmi
ciopły i ŭsie prysutnyja biaz roźnicy
palityčnych partyjaŭ čuli siabie pa
chatniamu, u adnoj bielaruskaj siamji.

Delehacyja ŭ Arcybiskupa z
Žodzišak. 5-l J. E. Wilenski Arcybiskup
pryniaŭ delehacyju z Žodzišnaj
parachwii. Delehawanyja damahalisia uz-
naŭleńnia bielaruskich kazańniaŭ u Žo-
dzišnym kaściele, skasawanych ks. Dro-
ničam. Hetym razam Arcybiskup zha-
dziŭsia wiarnuć u Žodzišny kaścioł
bielaruskija kazańni z umowaj, što
prošbu ŭ hetaj sprawie padpiša 4-ja
častka parachwijaŭaŭ.

Ad zmučanaŭ ździekami ks. Dro-
niča Žodzišnaj parachwii budziem spa-
dziawacca, što na podpisy doŭha ča-
kać nia treba budzie. Nikoha peŭnie-ż
nie pawinny pužać hetyja podpisy. Usie
świadama Bielarusy, jakija nia cho-
čuć, kab ich ličyli za zradnikaŭ rod-
naj, dobrej sprawy, pawinny čymchut-
čej padpisać prošbu.

Spektakl u Rubiażewičach. 26
śnieжня 1927 h. Rubiażewicki Hurtok
Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i
Kultury zładziŭ spektakl-wiečarynu. Pa-
staŭlena była pjesa Alachnowiča „Ptu-
ška Śčasčia“ i „Boty“, pašla čaho
chor prapijaŭ niekulki pieśniaŭ. Ru-
biażewicki Hurtok maje achwotnych
ludziej pijać u chory, ale na žal da-
hetul nie akazałasia specyjalista-kiraŭ-
nika. Nia hledziaćy na heta, uwieś
spektakl prajšoŭ wielmi cikawa i sa-
braŭšajasia ŭ wialikim liku publika ra-
zyšłasia wielmi zdawolenaŭ.

Bielaruskaje Hramadzianstwa mia-
stečka Rubiażewič i wakolic wielmi
zdawolena z dziejnaści Hurtka Instytu-
tu i prynosić na hetym miescy ščyr-
ju padziaku.

Z Radawaj Bielarusi.

Prociirelihijnaja ahitacyja wiałasia
pa ŭsiej Radawaj Bielarusi ŭ praciahu
kaladnych swiataŭ. Čytałasia śmat
prociirelihijnych lekcijaŭ, a ŭ kinema-
tohrach stawilisia filmy prociirelihij-
naha žmiestu. U niekatorych miascach
dajšo da paważnych bojak.

9500 ziemlarobskich żydoŭskich
siemjaŭ jość na abšary Sawieckaj
Bielarusi. Z hetaha liku 800 siemjaŭ
maje 45 dzies. i wiaździe samastojnuju
haspadarku, a 1500 naležyć da 170
haspadarčych kamun z ahułnym ab-
šaram 19 tysiačaŭ dziesiacin.

A tymčasam sialanam Bielarusam
prapanujecca ziamla ŭ Sibiry.

Wypiswajcie i pašyrajcie „Bielarus-
kaju Krynicu“.

Dawoli.

Dawoli nareście ŭžo sumawaci,
Choć, praŭda, paciechi nia znajem;
Nia budziem na los svoj my bolš na-
[rakaci,

Jak sami ab doli swajej mała dbajem.

Za dolu i Wolu nam treba zmahacca
A slozaŭ nia staniam bolš lici;
Adwaźna i chutka da pracy uziacca;
Kab horkuju dolu zabyci.

Biada nie pamoža ni ŭ čym, anikoli,
Choć budziemo plakać, stahnaci.
Tady dačakajem i śčasčia i woli
Jak wolu prystupim kawaci,

Jak mołat usiudy mahutna zazwoni
I recha wakoł pranasieccca
I hučnaja pieśnia pa našym zahonie
Usiudy wiasioła paljecca.

St. Stankiewič.

Z Niezależnej Litwy.

Litoŭska-niamieckaja kanferen-
cyja adbyłasia 21 śnieжня ŭ Koŭnie.
Na druhi dzień pa kanferencyi razyšli-
sia wiestki, što litoŭskija ziemlaroby
atrymajuc z niamieckich bankaŭ pazy-
ku na sumu 2 milionaŭ litaŭ. Aprača
hetaha litoŭskija firmy buduć dyskan-
tawać weksali praz litoŭskija banki na
lhotnych warunkach. Naahul kanferen-
cyja heta jość wialikim šaham da li-
toŭska-niamieckaha haspadarčaha zbli-
žeńnia.

Pradstaŭnik Rady Lihi Narodaŭ
maje ŭ chutkim čaśie pryjechać u Koŭ-
na. Metaj jahonaha pryjezdu budzie
hutarka z litoŭskim uradam ab pry-
špiašeńni litoŭska-polskich pierahawo-
raŭ zhodna z Ženeŭskaj rezalucyijaj u
sprawie litoŭska-polskich adnosinaŭ.

Widać, što Liha Narodaŭ sama
nia wieryć u svoj aŭtorytet i choća
dziela hetaha „kawać žaleza, pakul ja-
no zusim nie astyla“.

Z ukraïnskaha žyćcia.

Z Radawaj Ukrainy.

Školnaje pytańnie ŭ Radawaj
Ukrainie ŭ ličbach wyhladaje tak: U 1923
hodzie 69 procentaŭ skoł było piera-
wiedzienu na ŭkraïnskaju mowu, a ŭ
1925—26 h. kala 82 procentaŭ. U 1927
hodzie ŭ ukraïnskich skołach było
1.587.000 wučniaŭ; rasiejskaja skoła
mieła 244.000 wučniaŭ, żydoŭskaja
41.000, niamieckaja 30.000, polskaja
18.000. U trudawych skołach było 61
percent Ukraincaŭ, a ŭ specyjalnych
skołach 47 prac. Adčuŭajecca nieda-
chwat školnych budynkaŭ. Dobrych
školnych budynkaŭ jość 41 prac., pa-
trabujuć remontu 31 prac. budynkaŭ,
a kala 30 prac. budynkaŭ zusim niez-
datnyja na skoły.

Z Polšcy.

Dadatak da presawaha zakonu.

U apošnim numary „Dziennika Ustaw“
nadrukawany 2 nowyja dekrety, pa-
wodle katorych redaktaraŭ hazet bu-
duć pazywać da sudowaj adkaznaści
za dwa prastupki, a mianoŭna: za pa-
dawańnie ŭ hazecie niepraŭdziwych
pahałosak i za padawańnie pierad-
časnych wiestak.

U Krakawie adbyŭsia žjezd rabi-
naŭ zachodniaj Haličyny. Pryjechała
184 rabinaŭ, katoryja pastanawili, jak
piša krakaŭskaja presa, nia ūstupać u
blok nacyjanalnych mienšaściami.

U Lwowie takža adbyŭsia žjezd
usich ortodoksijnych rabinaŭ Haličyny.
Pryjechała ich 300 čalawiek; aprača
hetaha byli prysutnymi wajawoda z
Stanisławowa, dyrektar palicyi i nie-
kalki ŭradoŭcaŭ. Z prywitańniem wy-
stupaŭ lwoŭski wajawoda. Žjezd pa-
stanawiŭ padtrymliwać urad Pił-
sudskaha, jakoha ŭwaźaje za wialikaha
pryjaciela Žydoŭ. Dziela hetaha stano-
wišča, u blok nacyjanalnych mien-
šaściami ortodoksijnyja rabiny nia
ŭwojduć. Ale nie wialikaja biada!
Škada tolki, što intaresy żydoŭskich
duchoŭnikaŭ razyšliŭsia z intaresami
mas.

hanizawać dla jaje ŭ roznych mias-
cach kraju karotkateterminowyja ziem-
larobskija kursy?... Absolwenty takich
kursau mahli-b być wielmi pamocny-
mi instruktarami ziemlarobstwa.

Dziela ździejśnieńnia ūsiaho na-
značanaha patrebnay siły. Nadbytku ich
nia maje, ale na pačatak pry dobrej
woli ūsio mahčyma. Za-raz usiaho
zrabieć nihdzie i nikoli nielha: ziemla-
robstwa jość hetaha najlepšym pry-
kladam. Kali-b u akcyi haspadarčaj
uspamohi našaha kraju ūdałosia nie-
jak pierastupić ramki stagnujučaj
(strymliwajučaj) partyjnaści, značy-
ła-b heta wykanańnie dobrej pałowy
naznačanaŭ pracy.

Na kančatak małaja tolki ūwaha:
sučasny stan bielaruskaha ziemlarob-
stwa jość, jak usie znaki zhodna pa-
kazujuć, apošniaj stadyaj doŭhaha
peryodu extensyŭnaści (pieršabytnaści).
Z najbolšaj praŭdapodobnaściu, a ba-
daj i peŭnaściu čwierdzić siańnia ŭžo
možna, što najbliżejšaja ŭžo budučy-
nia pastawić našaha ziemlaroba pierad
Hamletaŭskaj zahadkaj: „być ci nia
być?“ — abo z'intensyŭniem wy-
tworčaści stacca na pačatak prynamsia
samawystarčajučym, abo... żywym pa-
mirać?... Biez nadbaŭki! Kali-ż da he-
taha dadać, što ziemlarobskaja wy-

tworčaść, pa swajmu charakteru, moža
padymacca tolki wielmi pamału, dyk
patreba biezadkladnaha pačynańnia z
pryhatawačymi pracami staniecca jšče
bolš widawočnaj.

Ad pačatku zależał

* * *

Hetyja bolš-miens ŭ asnowie swa-
jej dumki niżej padpisany zlażyŭ hod z
lišnim tamu nazad u redakcyi adnaje
z krajowych bielaruskich hazetaŭ
u Wilni. Dumka heta trapiła tady — za-
miest da pierakanańnia datyčnaha pa-
na redaktara — ŭ jahony redaktarski ko-
šyk z zaciemkaj ŭ: „akademičnaje...“
Suproć usiamu staŭšamusia niżej pad-
pisany maje śmiełaść prociustawicca
nazwanaj decyzyi „pieršaj instancyi“ i
sprawu pieradać sudu publičaj hram-
adzkaŭ dumki bielaruskaj z adnej tolki
ŭwahaj: nia bylob razwaźańniaŭ „akade-
mičnych“, nia bylo-b i opinii, katoraja
ŭžo pieratwarajecca ŭ čyn: usio razam
uziataje tworyć adnu arhaničuju
celaść.

Ad. Klimovič.

HRAMADZIANIE!

Zapiswajcie U B. Ch. D.!

DA NAS PIŠUĆ.